

82

quam maximè, quod paucis tibi excidere patiaris, quorum
michi copiam non velis factam tuâ manu, idque ut pergas
facere, vehementer peto. Quae adversus mare clausum, amici
tibi, et quod rem esse censeo, ipsa indignatio, atque adeo
ut me ipsum eadem, truci compunctio veri, extorsit,
cuius Teivos manibus, ante octiduum vidi. Denique amici
ut vidi, ut perij, ut me bonus abstulit error: exemplo
lapsus, post idoneos autores, meum quoque telum in injurias
vicinas vibrare aggressus sum. Fuis rei quod ignoras
sis hactenus, a probitate Staackmanni est, seriò a me
moniti, nequid istius nostrae impotentiae palam faceret
licet à vovèis, et utriusque vobis inscriptae. In arcem
Schenkianam epigramma ex relato solo Legati Francisci
natum noveram: lecto nunc et relecto, testor me, ut
illum mirifice applausisse. pulchrum enim, et nervosum
est, et generosissimi acuminis. Ad extemporanea caetero
et suo ingenere venustissima, si tanquam cantare parem
vel respondere paratum admittis, ecce ut in litera discri-
mine ante biiduum aut triduum me oblectabam

Pollam puellam, et bellam amavi; animum linguo:

Cessante causa, nempe cessat affectus.

Pollotti deatere, ad quam alluisti, ne mihi quidem olim,
amputatae evasit; invenio in schedis anni 1630 quae
sequuntur.

Ô, si dextra minus, quam sors mihi dextra fuisset!

Ô quam laeva minus, sors mihi laeva fuit!

et

Ô quam, laeva magis, sors non male laeva fuisset
Ô quam dextra nimis, non bene dextra fuit!

Sed abunde nugarum est: ignosce quibus hoc vitium est,
etiam occupatus, et me ama dignissime amicorum
Haga Com: X. Cal. Jun: MDCCXXXVI.

Marco Zuerio
Boxhornio.

(239).

Grandem Epistolam, tuis clarissime denuò mihi scriptam
tertio autem, quod ab humanitate tuâ est, inscriptam
at ex qua nunc res duae, victrix causa, et auctoris
infinita eruditio, libellum fecere, ante dies plusculas accepi.
Si serini reparare ita videar, in rudimento amicitiae nostrae
semel

semel hoc audire disces, *ἔξε με ττα κορυπέρον*, cujus neque
moris, neque adeo sortis est, ex aula turba, literarum offi-
ciorum ad calculum respondere. Nonit hoc summus amicorum
Heinsius, ceterique omnes, quibus quando accenseri
patens, necesse est eadem te qua illi mansuetudine
induas, nisi quotidie irasci eligis quotidie meritu.
Epistolam denique sine mora instante Tabellario in
Galliam misi, ut cum ne spatii quidem satis esset, quo men-
brana insui posset, nuda transfretandum fuerit, qua cum
veritatis quam tectur imago, sic ut et candidissimas libertatis
qua nunc auctor, modesti scilicet, sed cum sale, usus est,
nihil ei me hac in parte quidem detractum puto. Superat
expectemus, quibus ille facundis verbis, quorum sane facul-
tate excellere hominem inter populares Gallos palam est
palinodiam, ut cepit, ornaturus sit. Elegias mea de re
Antiquaria Smithij (non Smetij, ne te fallat) nimis
applausor es. Aliud agenti, atque ut in castris solet,
librorum aere, in rebus raro obuijs destituta, brevis furore
dictata fuit. Poterat igitur praeclarum opus, quale
ab ingenio tuo, et praecoci ad stuporem eruditione spera-
mus, sine hoc nauo prodidisse, nisi te amor mei, quem
nondum merui, et nisi fallor ab affectu maximo
Heinsii, quem merebor nunquam, aliquid acceptum
praesudicium transuersum agerent. Plurimam utriusque
salutem dico, et ut me ames vir doctissime, sed cir-
cum spectandi postulo. Hagae Com: v. Cal. Quintil: c1010cxxxvi

Iguota.

cf. M. L. Pöschnerii
Epist. p. 56. Amst.
1668.

(240).
Quorum ingratiam, cum id nomine ejus obuiaere peterent,
deleuimus expunximusque frustra venientibus non-
nullis, qui ad ea quae Balzaeus, conuicio proximas
satis immodeste passim egressisset, nihil salse nimis
regeri posse judicabant a lacesso. 11. Jun. 1636.

Schurmanae.

(241).
Schedas hasce praestantissimas virginum, quibus vim
veteri verbo fieri obseruabis, neque adeo pictoribus atque
Poetis